

ב. וְכֹל זֶה — מִפְּנֵי
מִן הַעֲבֹרוֹת מִחֲמַת
א לְשִׁמָּה בָּא לְשִׁמָּה

ה הוא שִׁתְּבִישׁ לִפְנֵי
אָמַר: "אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי
יֵדָא ט, ו). וְאִם תִּחְשַׁב:
י? בְּאֵמַת אֶתָּה צָרִיךְ
נ נֶעְלָם מֵעֵינַי כָּל חַי,
וַיִּשְׁיג הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁל
זֶם בְּרוּךְ הוּא, וּבִזְכוּרוֹ
עָשׂוּ וּבִוְחָן פְּלִיטוֹתָיו
בְּמֵימָם אָמַר: אִם נִזְהַרְתָּ
זֶה לְעֲצָמְךָ, כִּי תַחֲלַת
מִבְּנֵי-אָדָם. לָכֵן צָרִיךְ
לְבוֹ בְּעֲזוּבוֹ הַעֲבֹרוֹת,
דָּם, כִּי הַיָּצוֹר מִמְּשִׁיךְ
ז בְּנֵי-אָדָם. לָכֵן צָרִיךְ
טִידַע אֶת יָצָרוֹ [יּוֹצְרוֹ]
י הוּא יֵרָא, לְמַצּוֹת מִי
שְׁלֹמֹה בְּנוֹ: "דַּע אֶת
ט), וּבִזְזָה הָעֵנִין יִגִּיעַ
הוּא בְּלִבְדָּ.

עוֹשִׂים עֲנִינִים רַבִּים
זֵים בְּסִתָּר וְחוֹשְׁבִים
שְׁלֹא יוֹדְעוּ הָעֲנִינִים.

וְאִם הָיוּ כָּל מַעֲשֵׂיהֶם שְׁעָשׂוּ מִנְּעוּרֵיהֶם וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁדִּבְּרוּ
וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁחָשְׁבוּ גְלוּיִים וַיְדוּעִים לְכָל אָדָם, הָיוּ
מִתְבַּיֵּשִׁין בּוֹשָׁה גְדוֹלָה מְאֹד. כָּל-שֶׁכֶּן וְכָל-שֶׁכֶּן שֶׁצָּרִיךְ
לְהִתְבַּיֵּשׁ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַמְּשַׁקֵּיף אֶל הַלְּכָבוֹת
וְרוֹאֵה הַמַּחְשְׁבוֹת וַיִּדְעַע כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַדְּבָרִים וְהַמַּחְשְׁבוֹת,
שְׁעָשָׂה הָאָדָם כָּל יָמָיו, וְאִין לִפְנֵיו שְׂכָחָה, שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ
לִפְנֵיו וּלְהַכְּלֵם.

אַרְבַּע מְדַרְגּוֹת בְּבוֹשָׁה: הָאֶחָד — הַמִּתְבַּיֵּשׁ לַעֲשׂוֹת
עֲבֹרוֹת בְּגִלּוּי וְעוֹשֵׂה עֲבֹרוֹת בְּסִתָּר, הָרִי זֶה גּוֹנֵב
דַּעַת עֲלִיּוֹן, שֶׁמִּתְבַּיֵּשׁ לִפְנֵי הָעוֹלָם וְלֹא לִפְנֵי הַשֵּׁם בְּרוּךְ
הוּא, וְרַעְתּוֹ רַבָּה מְאֹד. הַשֵּׁנִי — שֶׁמִּתְבַּיֵּשׁ לִפְנֵי הָעוֹלָם,
וְגַם בְּסִתָּר יִמְנַע מִן הַעֲבֹרוֹת, כִּי יֵרָא שְׁמָא יוֹדַע לְבְנֵי-אָדָם,
וַיִּתְבַּיֵּשׁ לִפְנֵי הַשֵּׁם בְּרוּךְ הוּא. עַל זֶה אָמְרוּ: "מִתּוֹךְ שְׁלֹא
לְשִׁמָּה בָּא לְשִׁמָּה" (פסחים נ, ב). הַשְּׁלִישִׁי — אִם יִחְשַׁב: אֵיךְ
אֶעֱשֶׂה בְּסִתָּר הַרְעָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֶתְבַּיֵּשׁ לִפְנֵי הָעֶבֶד יוֹתֵר
מִלִּפְנֵי הָאֲדוֹן וְאֶגְנֹב הַדַּעַת הָעֲלִיוֹנָה?! וּמִתּוֹךְ כֵּן יִמְנַע מִן
הַעֲבֵרָה, מֵעֵלָה טוֹכָה הִיא זֹאת. הָרְבִיעִי — אִם יִתְבַּיֵּשׁ
הָאָדָם בְּגִלּוּי וּבְסִתָּר לִפְנֵי הַשֵּׁם בְּרוּךְ הוּא לְבַד, אֵין מֵעֵלָה
לְמַעֲלָה מִמֵּעֵלָה הַזֹּאת.

אָמְרוּ חֲכָמִים: כָּל הָעוֹשֵׂה דְבַר עֲבָרָה וּמִתְבַּיֵּשׁ בּוֹ, מוֹחֲלִין
לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו (ברכות יב, ב). וְעוֹד אָמְרוּ: בִּשְׁתַּת פָּנִים
לְגִן-עֵדֶן (אבות פ"ה מ"ב). וְאָמְרוּ חֲכָמִים: הַבּוֹשָׁה וְהָאֲמוּנָה
מַחְכְּרוֹת זֶה לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי הַבִּיָּשׁן מַחְזִיק בְּאֲמוּנָה עִם כָּל
אָדָם, וּמִי שֶׁאֵינוֹ נֶאֱמָן אֵין לוֹ בִּשְׁתַּת. אָמַר הַחֲכָם: כְּשֶׁאֵינְךָ
מִתְבַּיֵּשׁ, תַּעֲשֶׂה כָּל רְצוֹנְךָ.